

РЕШЕНИЕ

№ 1807

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 21.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4361** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 и следващите от Закона за митниците /ЗМ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба от „В. БГ“ – Е. – [населено място], представлявано от управителя В. И. Л. чрез адв. В. С. срещу решение с рег.№ 32-130392/07.05.2020г. към М. 20BG002002024070R4/29.01.2020г. на Директора на ТД „С. морска“ в Агенция „Митници. В жалбата се излагат подробни доводи за материална незаконосъобразност, немотивираност и допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на обжалвания административен акт, като се иска неговата отмяна. Посочва се, че правната уредба на Съюза относно митническото остойностяване цели да установи справедлива и неутрална система, която изключва използване на произволно определени или фиктивни митнически стойност. Излагат се твърдения, че митническата стойност на дадена стока, предмет на внос на територията на Съюза се определя съгласно чл. 70 от Регламент 952/2013г. на Европейския парламент и Съвета за приемана на Митнически кодекс на Съюза (МКС), като най-често като основа за определяне на тази стойност е използва договорената между страните стойност, т.е. действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. Според жалбоподателя, когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70, това следва да стане съгласно чл. 74 от Регламента, което прави изводите на митническият орган необосновани. Излагат се доводи, че същата в случая се явява договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 70 от

МК. В подкрепа на тези си твърдения, жалбоподателя сочи фактури, счетоводни документи, търговска кореспонденция и т.н., като счита, че същите неоснователно не са взети предвид от митническата администрация. Поддържа се, че решението не съдържа оценъчен анализ на представените от дружеството документи, удостоверяващи търговските отношения между [фирма] и доставчика на спорните стоки. Изискана е информация за цената, на която стоката се реализира на вътрешния пазар при положение, че от значение за определяне на митническата стойност е не цената по последващите продажби (след вноса), а продажната цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение митническата територия на съюза. Инвокира се пропуск на митническите органи да анализират конкретна информация за сделки на търговското равнище на жалбоподателя на стоки от същата марка или от същото качество със същата репутация и въз основа на този анализ да се формират изводи дали цената в декларацията е необичайно ниска и защо я определят като такава. Твърди се, че органът без основание се позовава на статистически данни за митническата стойност на стоки с код по КН 05040000 с произход Нова 3. от сайта на Европейската комисия. Не е следвало да се пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност. Не е спазена поредността по чл.74 МКС. Цитирана е практика на СЕС и на Върховния административен съд по сходни дела.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят чрез процесуалния си представител адв. Г. поддържа жалбата по съображения, изложени в същата. Представени са допълнителни подробни писмени съображения. Претендира се присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът - Директорът на Териториална Дирекция С. Морска, при Агенция „Митници“, чрез юрк. С. оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В дадения от съда срок са представени допълнителни писмени доводи.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 29.01.2020г. [фирма] е декларирало на режим „допускане за свободно обращение“ на стока: „замразено говеждо шкембе“, 1150 колета, представляващи 23793.5 кг бруто тегло и 23 000кг. нето тегло с обща фактурна стойност 52 440 Е. и декларирана стойност на един килограм в размер на 4.46 лв. Деклариран е произход и доставка от Нова 3., с условие на доставка С. В..

Във връзка с оформянето на вноса жалбоподателят е представил следните документи : фактура № 12195799/05.12.2019г., издадена от доставчика А. N. Z. L. за 52 440 Е., опаковъчен лист от 05.12.2019г., непреференциален сертификат за произход от Нова 3., коносамент М.[ЕИК] от 09.12.2019г., застрахователен сертификат, Единен здравен документ за въвеждане, нареждане за проверка, платежни документи, фактура за транспортни и др. разходи.

При оформянето на документите митническите органи констатирани, че стоката попада в списъка на стоки с „висок риск за финансовите интереси на ЕС, утвърден със заповед № ЗМФ-30/14.01.2020 година на Министъра на финансите.

Стоката, описана в придружаващите документи като говеждо шкембе на парчета по 5 кг замразено, е класирана в код по КН 05040000, код по Т. [ЕГН], с определена справедлива цена за ЕС за обезпечаване на вземанията 14.47 лв./кг нето тегло.

Приложимото мито за стоката е 0%, а ставката на ДДС - 20%.

В резултат на сравнението между декларираната митническа стойност (4.46 лв./кг.) и справедливата цена за ЕС (14.47 лв./кг.) и на основание чл. 195 а), ал. 1 от ЗМ, митническите органи изискали предоставяне на обезпечение в размер, осигуряващ заплащането на митническото задължение и другите вземания, които може да възникнат при вноса, изчислени на база справедливите цени за тези стоки (14.47 лв./кг.) към момента на декларирането.

С писмо изх. № 3233222/30.01.2020г., вносителят е информиран, че за целите на даване на разрешение за вдигане на стоките по смисъла на чл. 195 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и на основание чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2447/2015 в 3-дневен срок от получаване на уведомлението трябва да учреди обезпечение в размер на 46 050.00 лв.

Вносителят предоставил обезпечение в указания размер, за което е генериран G. 20BG002000X058430.

Митническите органи извършили частична физическа проверка на декларираната стока, за което е съставен Протокол за извършена митническа проверка № 20BG9940M004767/31.01.2020г., в който е описано, че стоката отговаря по вид, произход и е в срок на годност по етикет. От стоката не е взета мостра предвид естеството ѝ - замразен хранителен продукт.

Митническите органи счели, че са налице основателни съмнения относно декларираната митническа стойност, поради което с писмо № 32-34054/31.01.2020 г. от [фирма] са изискани за нуждите на допълнителната проверка документи в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоката.

В рамките на определения 7-дневен срок, с писмо вх. № 32-42313/07.02.2020г. вносителят представил документи, свързани с основната сделка по конкретния внос, както и допълнителни документи и информация, които могат да се използват от митницата при изследване на случая.

След разглеждане на представените документи (основни и допълнителни) са направени следните изводи:

По представената информация за продажба на замразено шкембе е установена продажна цена в порядъка от 4.75 лв. до 5.58 лв./кг без ДДС, а декларираната стойност на стоката при допускане до свободно обращение е в размер на 4.46 лв./кг. Възниква съмнение как е формирана продажната цена при условие, че е внос от Нова З., която следва да включва направени разходи за транспорт на територията на Република България, разтоварване на стоката, съхранение в хладилни бази, начисляване на обичайна търговска надценка и др. обичайни разходи.

Европейската Комисия е разработила методология за оценка на „справедливи цени“, които са цените определени от Съвместния изследователски център на ЕК при прилагане на иновативни статистически методи, необходими на Европейската служба за борба с измамите (О.) и нейните партньори в държавите-членки за защита на финансовите интереси на ЕС - ефективен инструмент при установяване на възможни случаи на обявена по-ниска стойност на внасяните стоки.

Извършени са статистически анализи от различни източници, от база данни „THESEUS“ към Европейската Комисия и наличните данни от Системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-ША). След допълнително извършен анализ на митническата стойност на стоки с код по КН 05040000 с произход Нова З. във всички

държави-членки за 2019г. се установило, че митническата стойност на процесната стока е значително по-ниска от тази на стоките в останалите държави-членки, а именно 219.31EUR/100кг и е три пъти по-ниска от средната за всички държави-членки (591.22EUR/100кг).

Анализът на данните от „THESEUS“ към Европейската Комисия показвал, че цената на процесната стока в България на кг е значително по ниска от справедливата цена за ЕС (14.47 лв./кг).

Изследване на справедливите цени в „THESEUS“, за код по КН 05040000 от Нова 3. към настоящия период показвали, че страната с най-голям пазарен дял (39.50%) е България със средна цена 2.21 евро/кг, докато при вноса на стока със същия код по КН 05040000 във Франция, с приблизително същия пазарен дял (39.50%) средната цена за същия период е 9.40 евро/кг. Средната цена за стоките с най-нисък пазарен дял 4.24 % Х. бил в размер на 5.15 евро/кг. Справедливата цена за стоката със същия код по КН 05040000 към Съюза била 7.40 евро/кг.

След допълнително извършен анализ на митническата стойност на стоки с код по КН 05040000 с произход Нова 3. във всички държави-членки за 2019 г. се установило, че митническата стойност на процесната стока е значително по-ниска от тази на стоките в останалите държави-членки, а именно цената на стоката от Нова 3. към България са занижени повече от 3 пъти.

Наличните данни от националната Система за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-ША) в същото или приблизително същото време на износ от Нова 3. показал, че митническата стойност на замразено шкембе на кг е в порядъка от 3.91 лв./кг до 5.90 лв./кг и е значително по-ниска, в сравнение със справедливата цена „THESEUS“ на J. R. Centre (J.) към ЕК, с повече от 50% (т.е. под рисковия праг).

С обжалваното Решение рег.№ 32-130392/07.05.2020г. към М. 20BG002002024070R4/29.01.2020г., издадено от Директора на ТД „С. Морска“, е отказано приемането на декларираната в митническа декларация с М. 20BG002002024070R4/29.01.2020г. митническа стойност. Определена е митническа стойност за стоките от 7.30 лв./кг., като съответно е определена и нова основа за изчисляване на вземането за ДДС в размер на 169 417,11 лв., като дължимият ДДС е изчислен в размер на 33 883,42 лв. До този резултат се стигнало след сравняване на митническата стойност, декларирана при вноса (4.46 лв./кг) и „справедливата цена“ за ЕС (14.47 лв./кг). Предвид факта, че декларираната митническа стойност на стоката е по-ниска от посочената справедлива цена валидна за нея в ЕС, е направен извод, че са налице основания за възникване на основателни съмнения относно декларираната митническа стойност. Ето защо, митническата стойност за стока №1, с описание „замразено говеждо шкембе“, от Нова 3. по М. 20BG002002024070R4/29.01.2020г. е определена на основание чл.74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл.144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, в размер на 167 900 лв. (23000 кг нето тегло x 7.30 лв./кг).

По делото е изслушано и прието в с.з. на 21.12.2020г. заключение на допуснатата съдебно-икономическа експертиза, изготвено от вещото лице Б. Б., неоспорено от страните, което настоящата инстанция кредитира като мотивирано и съответстващо на установените факти. Според вещото, анализът на доказателствата показва, че начинът и редът по който е извършено плащането на декларираните в М. 20BG002002024070R4/29.01.2020г. стоки е чрез телеграфен трансфер до Н. по сметка

59185879 с код 40-12-76 от 24.02.2020г. и по банков път чрез Банка Д.. Налице е съответствие между платената цена за стоките и декларираната стойност по процесната митническа декларация. Размерът на реално платената и подлежаща на плащане цена по фактура № 12195799/05.12.2019г. е 52 440.00 евро.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното: Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес и е насочена срещу годин за обжалване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, е основателна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че чл. 140 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 дава възможност на митническите органи при основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от Кодекса, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Такава информация е изискана от [фирма], но не е приета за достатъчна, поради което и на основание 195а от ЗМ е изискано предоставяне на обезпечение, в размер, осигуряващ заплащането на митническото задължение и другите вземания, които може да възникнат при вноса, изчислени на база справедливите цени за тези стоки към момента на декларирането.

По силата на § 1, т. 40 от ДР на ЗМ, "справедливи цени" са оценки на групи месечни агрегирани данни, извлечени от С. база данни на Евростат за подробна статистика на международната търговия със стоки, за всеки продукт, произход и държава членка на местоназначение, за многогодишен период, обикновено 4 последователни години. Справедливите цени се предоставят на разположение на държавите членки на Европейския съюз чрез системата "Т." ("THESEUS") на Съвместния изследователски център на Европейската комисия (J. R. Centre).

С обжалвания акт е определена нова митническа стойност на процесната стока на основание чл. 74, § 1 и § 3 от МКС, във връзка с чл. 140 и чл. 144 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447.

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с направените от органите на митническата администрация изводи по следните съображения.

По силата на чл. 70, пар. 1 и 2 от МКС, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т.е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Цитираната разпоредба е основния правен инструмент за определяне на митническата стойност на дадена стока при внос на територията на съюза. Определянето на друга митническа стойност на основание чл. 74, § 1, § 2 и § 3 от МКС или на основание чл. 140 и чл. 144 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447 е по-скоро изключение и следва да се прилага единствено, когато такава не може да се определи съгласно чл. 70 от МКС.

На първо място следва да се отбележи, че нито в МКС, нито в регламентите за изпълнението му няма дефиниция на понятието „справедливи цени“, които биха могли да бъдат използвани за определяне на митническата стойност на дадена стока при внос на територията на ЕС. Цитираните актове на вторичното право на ЕС не предвиждат възможност отделните държави членки във вътрешното си законодателство да въвеждат (при това с актове на изпълнителната власт) алтернативни методи за определяне на митническата стойност на стоките, в това число да създават списъци на стоки с висок риск, за които е фиксирана минимална „справедлива цена“.

В разглеждания казус е очевидно, че митническият орган на основание чл. 140 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447 е поискал от вносителя [фирма] допълнителна информация относно декларираната договорна стойност на внасяните стоки. Дружеството е представило фактури за осъществен внос на стоки от същия вид като процесната и търговска кореспонденция. Същите не са приети за достатъчни, защото според административния орган няма данни за произхода на стоките, предмет на осъществен внос.

Анализирайки данните от системата „THESEUS“ за стоки с код 05040000 административният орган е приел, че цената на посочената стока, внос от Нова З. към България е занижена повече от 3 пъти, спрямо среднестатистическата цена за ЕС. Според мотивите на решението, приемливото равнище за внос не следва да се различава с повече от 50 % от среднестатистическия размер покупните цени при вноса на стоки с еднакъв код.

Именно с оглед така направения извод, Директора на Териториална Дирекция „С. Морска“ е приел, че в случая митническата стойност следва да се определи съгласно чл. 74, § 3 от МКС.

По силата на тази разпоредба, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; и в) настоящата глава. Направена е и привръзка с чл. 144, § 1 и § 2 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447, съгласно които при определяне на митническата стойност по член 74, параграф 3 от Кодекса може да се използва разумна гъвкавост при прилагането на методите, предвидени в член 70 и член 74, параграф 2 от Кодекса. Така определената стойност се основава във възможно най-голяма степен на определените преди това митнически стойности.

Когато не може да се определи митническа стойност по параграф 1, се използват други подходящи методи.

Макар оспореното решение да съдържа изключително обемни мотиви, техният анализ не дава възможност на съда да направи извод относно това как точно митническият орган е определил новата митническа стойност на процесната стока в размер на 7.30 лв./кг. В акта са изложени разсъждения, защо митническата стойност не може да бъде определена по реда на чл. 74, § 2 от МКС, които съдът намира за необосновани и лишени от правна опора.

Абсолютно неразбираем е извода, че в случая чл. 74, § 2, б. „а” от МКС е неприложим, защото описанието на идентични стоки, декларирани в приблизително същия период е недостатъчно. То не включва изчерпателно описание на стоката, разфасовките, евентуални обработка (попарване). Според органа трябва да бъде безспорно установено, че стоките, използвани за сравнение по този метод са еднакви с процесните във всяко отношение – технически характеристики, качество, авторитет, доверие и известност, което не позволява определянето на митническата стойност по този метод.

Не става ясно какви могат да бъдат техническите характеристики на сурово замразено говеждо шкембе (при положение, че е общоизвестно, че този продукт не е машина или инструмент) и как може то да притежава известност, доверие и авторитет.

Административният орган е отхвърлил и втория метод, посочен в чл. 74, § 2 от МКС, приемайки, че за да се използват данните за „сходни стоки” е необходимо да е налице информация за техните характеристики и съставни материали, които да им дават възможност да изпълняват същите функции като декларираните стоки и да бъдат взаимнозаменяеми в търговско отношение.

Ако бъдат приети тези разсъждения, е необходимо при вноса на всяка една стока от животински или растителен произход да ѝ се извършва подробен химичен и структурен анализ. Само така биха могли да се установят нейните специфични характеристики. Разсъжденията за съставните части на сурово говеждо шкембе, будят абсолютно недоумение, защото както беше посочено по-горе този продукт представлява животински орган, който отделен от организма на животното, не би могъл да има отделни съставни части, които да го характеризират допълнително.

Съдът намира, че не следва да описва и анализира по-нататъшните мотиви, изложени в оспореното решение, с които са отхвърлени останалите предвидени в чл. 74, § 2 от МКС методи за определяне на митническата стойност, защото същите както по-горе цитираните не се основават на разумни факти и правен анализ. Напротив, те съдържат елементи на абсурдност и са лишени от каквато и да обоснованост.

Безспорно, че съгласно чл. 140 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447, ако съмненията относно декларираната митническа стойност не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса. Преди обаче да пристъпи към определяне на митническата стойност по реда на чл. 74, § 3 от МКС, администрацията следва изложи ясни, точни и разумни аргументи, защо същата не може да бъде определена по реда на някой от предвидените в § 2 методи. Това нейно задължение намира солидно потвърждение в нормата на чл. 144, § 1 от Регламент за изпълнение 2015/2447, където е предвидено, че при определяне на митническата стойност по член 74, параграф 3 от Кодекса може да се използва разумна гъвкавост при прилагането на методите, предвидени в член 70 и член 74, параграф 2 от Кодекса. Така определената стойност се основава

във възможно най-голяма степен на определените преди това митнически стойности.

Излагането на необосновани аргументи за отхвърлянето на методите за определяне на митническата стойност, заложили в чл. 74, § 2 от МКС, води до извода, че постановявайки изложеното решение Директорът на Териториална Дирекция „С. Морска“ е преследвал цел, различна от тази, заложила в закона. Аргумент в подкрепа на това разсъждение е и няколкократно цитиране на отделни части от Решение от 16.06.2016 г. по дело С 291/15 на СЕС. Съгласно диспозитива на решението, член 181а от Регламент (Е.) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (Е.) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 3254/94 на Комисията от 19 декември 1994 г., трябва да се тълкува в смисъл, че допуска практика на митническите органи като разглежданата в главното производство, съгласно която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорната стойност на сходни стоки — метод, който фигурира в член 30 от Регламент (Е.) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 82/97 на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 г., когато бъде преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със среднестатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки, при положение че митническият орган не оспорва, нито по друг начин поставя под съмнение автентичността на фактурата и на удостоверението за извършен банков превод, представени като доказателство за действително платената цена за внесените стоки, и вносителят не представя, в отговор на искането в този смисъл на митническия орган, допълнителни доказателства или сведения за установяване на точността на декларираната договорна стойност на тези стоки.

Анализът на цитираното решение, направен в контекста на настоящия спор води до три заключения:

На първо място, за да може митническата стойност на дадена стока, предмет на внос на територията на съюза, да се определи въз основа на договорната стойност на сходни стоки, а не по реда на чл. 70, § 1 от МКС, предвид декларирана необичайно ниска стойност е необходимо да са налице две предпоставки, а именно – от една страна митническият орган да не оспорва автентичността на фактурата и на удостоверението за извършен банков превод и от друга- вносителят да не е представил доказателства и допълнителни сведения за установяване на точността на декларираната договорна стойност на тези стоки. В конкретния случай е налице само първата от тези две предпоставки, а именно представената автентичност фактурата за внос и осъществяването на банковия превод (последното обстоятелство е потвърдено и в заключението на вещото лице). Втората предпоставка обаче липсва. Жалбоподателят [фирма] е представил фактури за закупени стоки,

идентични с процесната и внесени в страната, малко преди да бъде извършен спорният внос. Представена е и търговска кореспонденция, в тази връзка. Коментирайки тези документи в мотивите на решението си, административният орган се е задоволил единствено да отбележи, че независимо от тях, съмненията относно декларираната договорена стойност не отпадат, защото във фактурите не е посочен произхода на стоката „говеждо шкембе”. Нито в МКС, нито в регламентите за изпълнението му, нито в комбинираната номенклатура, са налични разпоредби, съгласно които произходът на дадена стока предмет на внос на територията на съюза, следва да бъде вземан предвид при определяне на митническата стойност. Обстоятелства, влияещи при формирането на последната биха могли да бъдат: „сходство”, „идентичност”, „внос през приблизително същия период” и т.н.

Следва да се отбележи, че според решението на СЕС, е допустимо определяне на митническата стойност на внесени стоки да се определя въз основа на договорната стойност на сходни стоки — метод, предвиден в тогавашното законодателство на съюза (в член 30 от Регламент (Е.) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992, понастоящем чл. 74, § 2, б. „б” от МКС), но видно от изложеното, административният орган категорично е отхвърлил този метод, излагайки неприемливи от фактическа и правна гледна точка мотиви.

В процесното решение са цитирани пар. 38 и 39 от решението на СЕС, като е посочено, че съгласно мотивите на СЕС, „отхвърлянето на съмненията относно декларираната стойност се извършва при сравняване на средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки. За целта се изследва справедливата цена, извлечена от информационната система „THESEUS“ и на J. R. Centre и се съблюдава рисков праг до 50 % от нейното равнище.

Оригиналният превод на текста на пар. 38 и 39 (публикувано на интернет-страницата на СЕС) от цитираното решение на СЕС гласи: „В това отношение, на първо място, що се отнася по-специално до основателността на разглежданите съмнения, следва да се отбележи, че видно от представената на Съда преписка, в главното производство съответният митнически орган е приел декларираната договорна стойност на внесените стоки за изключително ниска в сравнение със средностатистическата стойност при вноса на сравними стоки. В настоящия случай изглежда, както подчертава Европейската комисия, че по отношение на някои от стоките — предмет на главното производство, декларираната цена е по-ниска от средностатистическата с повече от 50 % (38). При такива обстоятелства следва да се приеме, че разлика в цените като констатираната изглежда достатъчна, за да обоснове съмненията на митническия орган и отхвърлянето от негова страна на декларираната митническа стойност на разглежданите стоки (39).

Оригиналният текст на параграфите сочи, че цитатът, използван в решението на Директора на Териториална Дирекция „С. Морска“ няма нищо общо с него. СЕС е направил единствено извод, че основателни съмнения за декларираната

договорена стойност могат да възникнат при положение, че същата е с повече от 50% по-ниска среднестатистическата. СЕС в никой случай не дава указание за използване на системата „THESEUS“ или за изследване на „справедлива“ цена. Както вече беше подчертано по-горе понятието „справедлива цена“ изобщо не фигурира в митническото законодателство на ЕС.

Фриволното цитиране на практиката на СЕС още веднъж сочи, че волеизявлението на митническия орган не е насочено към правилното и законосъобразно прилагане на относимите правни норми, а цели по-скоро да създаде за адресата му, публични задължения, за които няма никакво фактическо или правно основание. Аргумент в подкрепа на този извод е и цитираното по-горе становището на вещото лице, според което системата „THESEUS“, генерира данни са извлечени от С. - база данни поддържана от ЕВРОСТАТ. Същата се ползва от експерти за борба с измамите от О. и за статистически цели. Тази система няма конкретно приложение и/или препоръки за използване на информация за определяне на митническа стойност, а още по-малко за определянето на „справедливи цени“. Данните за цените базата на системата се предоставят от страните-членки и следователно са отражение на различните пазарни условия и равнища на стандарти в отделните страни-членки на ЕС.

Съвкупното разглеждане на изложеното налага заключението, че в случая не е разумно (както е предвидено в чл. 144 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447), а още по-малко е законосъобразно, митническата стойност да бъде определяна:

1. без ясна обосновка и анализ на критериите заложи в чл. 74, § 3 от МКС,
2. чрез необосновано отхвърляне на методите, визирани в § 2 от същата разпоредба;
3. чрез използване на данни за цени от система, непредназначена за митнически цели и
4. при сравняването на цени на стоки, които не са от същия вид като процесната, независимо, че попадат в общ тарифен номер.

В тази връзка съдът намира, вземайки предвид изложените разсъждения, че в случая няма основания за определяне на митническа стойност, по начин, различен от посочения в чл. 70 или чл. 74, § 1 и § 2 от МКС и съответно за възникване на допълнителни публични задължения за оспорващия.

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на съответните материално-правни предпоставки, поради което то следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноси в размер на 1 590 лв., от които : 50 лева внесена държавна такса, 1140 лева платено адвокатско възнаграждение и 400 лева възнаграждение за вещото лице, като в тази връзка намира възражението за прекомерност на адвокатското

възнаграждение за неоснователно, предвид определянето му в минимален размер, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (в приложимата редакция, към момента на плащане на възнаграждението).

Водим от горното, Административен Съд С. - град, III отделение, 7-мисъстав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на „В. БГ“ – Е. – [населено място], представлявано от управителя В. И. Л., РЕШЕНИЕ с рег.№ 32-130392/07.05.2020г. към М. 20BG002002024070R4/ 29.01.2020г. на Директора на ТД „С. морска“ в Агенция „Митници като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „В. БГ“ -Е. с ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], представлявано от управителя В. И. Л. направените по делото разноски в размер на 1590 (хиляда петстотин и деветдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: